

מישיב גבש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי
במסגרת פנימיות הפרשה
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי
שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

במה אברכך אילן מרוט ושחוח

אחד לרעה, והנה דוקא כשידד למלא את שליחותו עוברים עליו כל כך הרבה קשיים וצרות. ממש יורדים לחייו, הוא מתענות ונקטן וסובל מרורות.

"באותה שעה נמצא הגרעין בנשיון קשה של אמונה כדי להחזיק מעמד. שחרי הוא נכנס לכאן בשליחות, אמרו לו שיש כאן טעמים, צבעים, מראות, גוונים וריחות נפלאים אשר תפקידו לגלותם ולהעלותם, אך הנה שד ושר, אינו רואה שום דבר מכל מה שאמרו לו מלבד חשך ואפלה ורקבון נורא. לא רק שאינו מוצא את כל אותם טעמים ומראות וצבעים וריחות אלא להפך הוא מוצא כאן רע מקצת אל קצת, רע שולט עליו ומאיים לכלותו עד בלי השאר לו זכר ושארית בארץ, וכי יכול הוא להמשיך להאמין במשלחו."

"ומה היא האמת, האמת היא שאכן הרע שולט בו מכל צדדיו, אבל בכל זאת ישנה נקדה פנימית בו אין הרע יכול לשלט, ואחרי שמכלים את הגרעין לגמרי מתעוררת אותה נקדה פנימית אשר בקצה מתגלה הטוב הנפלא ששמון בגרעין ובכחה הוא מוציא מן הכח אל הפעל את הטוב הנפלא השמון במעבה האדמה..." (אגרת הקדושה אות קא)

ובכן אילן אילן - שהנך עומד שוב שבור ורצוף, כפוף ושחוח - במה אברכך?

שתבונן בפירות הנפלאים משנים עברו, שלך או של מתחזקים אחרים, אלו שלא עצרו, שלא עקרו את עצמם משורשם בתקופות של חלישות הדעת, שהמשיכו לעשות את תפקידם גם בימות חושך וקור...

אוי אז, תזכה גם אתה, שכל נטיעות שנוטעים ממך יהיו כמותך, תמשיך להשקות את עצמך, תמשיך להשקות את צאצאייך, ואז גם הם יחזיקו מעמד כמותך ויהיו מתוקים ונצחיים!

זכור והתבונן: 'בשלח פרעה' - זה לא נגמר... גלות מצרים, הטבעת ילדים, הגברת קושי השעבוד, ו... שוב מעברים, סגר עליהם המדבר, חיצים ואבני בליסטראות, ומה אומר הבורא, רבותי, שטעלת זיך נישט אפ - 'דבר אל בני ישראל ויסעו - אל תעצרו, תמשיכו הלאה...'

ואכן - חרף כל רוחות הסערה - עדיין האילן הנפלא של בוראנו מחזיק מעמד וממשיך וממשיך לתת פירות מתוקים לנצח נצחים.

יושב לו יהודי בביתו, מתבונן במגוון הצבעים, הצורות, הריחות והטעמים המשכרים, העולים משלל הפירות שחברו יחד אל שולחנו... אה, מה רבו מעשיך ה'...

ובטרם היה סיפק בידו להודות ולהלל את בוראו על כל אותם גילויים מרעישים שיצאו מתוך הרפס, נפרץ חלון ביתו ברוח סערה שאימה לקרר את ביתו החמים והנעים...

ויקם האיש ויזדור לסגור את חלונו, אלא שאז התגלה מול עיניו מחזה נורא, אילן מרוט עומד ומתנענע בחוזקה מצד אל צד, כאילו נלחם על חייו מול הרוחות והגשמים העזים המאיימים לעוקרו מן השורש...

דאגה מילאה את לבו, הלא אילן זה והדומים לו, הם לא פחות מאבותיהם של שלל הפירות הנפלאים העומדים זה אתה על שולחן חמישה עשר... האם יחזיקו הם מעמד, או שמא בשנה הבאה יהיה שולחנו ריק מכל...

אלא שהסיפור לא התחיל כאן:

"באדמה נמצאים כל הטעמים הנפלאים ביותר, וכן ריחות נפלאים ביותר, וכן מראות וצבעים וגוונים נפלאים ביותר אשר בהם מתהדרים פרות בלי שעור באופן נפלא ביותר, כלם נמצאים באדמה אלא שהם נעלמים שם בתכלית העלמה."

"והנה כשרוצים להוציא דברים נפלאים אלו ממעבה האדמה, שולחים לשם גרענים קטנים ועושים אותם שליחים להכנס למעבה האדמה ולהוציא משם את כל אותם הדברים הנפלאים. אומרים לגרעין רד לעמק האדמה, תוציא משם אילנא רב רבא ותקייפא עם אלפי ענפים, ועל הענפים הללו יתגלו כל אותם מראות עלומים, כל אותם ריחות טמונים, כל אותם צבעים צפונים, ביפי והדר מאין כמותם, זו היא השליחות של הגרעין."

"אך דא עקא שבאשר הגרעין נכנס לאדמה הוא מגלה שיש שם רע לאין שעור, והרע הזה שולט שם שלטון בלי מצרים, הוא מבלש על הגרעין ועושה לו צרות צרורות, הוא משליט בו קר וחם, רטיבות, רקבון, הוא משפשף אותו ומענות אותו עד לכלי הכר, נורא ואים, הרע רודף את הגרעין עד אין קץ."

"אלו היה מישש מציץ לאדמה, היה רואה את גדל הרחמנות על הגרעין. כי כאשר היה הגרעין מצל האדמה לא נגע בו אף

• שאלה • האם חסידות
שייכת גם לבחורים?

תשובה: השאלה היא איך מפרשים את המושג "חסידות". אם משמעותה להתחסד עם קונו ולנהוג לפנים משורת הדין או להתקשר לצדיקי אמת וללמוד ממעשיהם, אז בוודאי זה שייך גם לבחורים. אך אם משמעותה עניינים שאינם עבודת ה' בפשטות, אז אינו שייך גם לאברכים.

• שאלה • יש לי נטייה בטבעי
למידות רעות איך אוכל להשתנות?

תשובה: על ידי לימוד בספר הקדוש תומר דבורה, זה הוא ספר המיוסד על מדרגות בעבודת המידות באופן נפלא ועצום, מובא שהמגיד שהיה למרן ה"בית יוסף" ציוה עליו לעסוק תמיד בספה"ק תומר דבורה.

ואפשר לומר שהוא מסוגל גם באופן סגולי להפוך את האדם לבעל מידות.

• שאלה • זכיתי להתחיל יחד עם
רבות לומדי ליקוטי הלכות את
המחזור החדש ונפשי בשאלתי איך
אזכה להיות גם מן המסיימים אותו
בעוד כחמש שנים?

תשובה: תקבע את הלימוד היומי עם חברותא ועל ידי זה כשאחד נחלש יחזקו חבריו וכן להיפך וכך תמשיך הקביעות בעזר ה'.

רוח הקודש אצל כל אחד

רעוא דרעזין בא תשפ"ו - בספה"ק ליקו"מ סי קנו

אשר יבא באש דסטרא אחרא, יעבירונו
באש דקדושה ויתבטל אש דסט"א.

**וְכָשִׁישׁ לוֹ טְהֵרֶת הַלֵּב, אִי זֹכֶה לְדַבֵּר
בְּכָל פְּעַם דְּבָרִים חֲדָשִׁים, שֶׁהוּא בְּחִינַת
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:**

זהו אחד מדרכי העבודה שרביה"ק
הדריך לתלמידיו, לדבר לפני השי"ת,
לפעמים יוצאים דברי התלהבות כאלה,
בדביקות כזאת שאין לשער, שזה ממש
רוח הקודש, כביכול הקב"ה מדבר מתוכו
ברוח של קדושה ומתחיל לדבר לפניו ית'
בהתלהבות. ואז יוצאים מפיו דיבורים
חדשים שלא דיבר אותם מעולם לפני
ה, כי זה יוצא מתוך פיו ברוח הקודש.

**וְהוּא לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים, אִי וְרוּחַ
נִכּוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי, שֶׁנֶּזְכָּר לְחֲדָשׁ דְּבָרִים
חֲדָשִׁים, שֶׁהם בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כָּנָל:**

רבונו של עולם תברא בתוכי לב חדש,
לב טהור, ואזי אזכה לדבר דיבורים
חדשים שהם בחינת רוח הקודש.

**מה עושים כשאדם בא
להתבודדות ולבו אטום
וחתום, ואין לו דיבורים
כלל.**

יאמר לפני השי"ת את הדבר הזה
בעצמו: "רבונו של עולם הבט נא וראה
איך לבי אטום כמו אבן, אתה כ"כ גדול
ואני יהודי, בן שלך, למה הלב שלי סתום
כ"כ". מזה בעצמו יעשה דיבורים.

**מתי הוא הזמן המשובח
ביותר להתבודדות.**

בדרך כלל, לפנות בוקר הוא זמן טוב.
אבל רבינו לימד אותנו שאין שיהיה,
איך שיהיה, כל מה שיחטוף הוא טוב,
אפילו הוא באמצע לנסוע ברכב, באיזה
מקום שהוא, הוא מדבר אל השי"ת.

רבי שמואל הורוביץ היה הולך ברחוב
ומדבר לפני השי"ת, הכל היו מתפעלים
ממנו, אדם הולך ברחוב ולא מפחד מאף
אחד, אינו חש לסובבים אותו, הולך
ומדבר לפני השי"ת.

פעם עמדתי ברחוב עם רבי אברהם
ראטה (ע"ה), עבר שם רבי שמואל
הורוביץ ודיבר עם השי"ת. אמר לי רבי
אברהם 'אהה, יהודי הולך לו ברחוב
ומדבר עם השי"ת, יש לו את הקב"ה
אצלו תמיד, ואינו מפחד מאף אחד. זהו
שבח נפלא עד מאד.

אי' בלקו"מ סי קנ"ו: **לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי
וְכוֹ, כִּי מִה שֶׁמְדַבְּרִים בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ,
הוּא בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְדוּד הַמֶּלֶךְ ע"ה,
שֶׁהִיא מַעֲלָתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד, יִסַּד מִזֶּה סֵפֶר
תְּהִלִּים. הַדִּיבּוּרִים שֶׁאִדָּם מְדַבֵּר לִפְנֵי
הַשִּׁי"ת יֵשׁ בָּהֶם מַדְרָגָה גְּדוֹלָה שֶׁל רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, וְכֵן עָשָׂה דוּד הַמֶּלֶךְ שֶׁבְּתַחֲלִילָה
שָׁפַךְ לְבוֹ לִפְנֵי הַשִּׁי"ת, וְאִח"כ רָאָה שִׁישׁ
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גְּבוּהָה מְאֹד בְּאֵלּוֹ הַדִּיבּוּרִים,
עָמַד וְחִיבֵר מֵהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים.**

**וְכֵן כָּל אֶחָד לִפְנֵי בְּחִינָתוֹ הוּא בְּחִינַת רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לֵךְ אֲמַר לְבִי", כְּמוֹ
שֶׁפָּרַשׁ רַש"י: "לֵךְ בְּשִׁבְלֶךָ וּבְשִׁלְחוֹתֶךָ,
אֲמַר לִי לְבִי". שֶׁכָּל הַדְּבָרִים שֶׁהֵלֵךְ
אוֹמֵר, הֵם דְּבָרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמֶּשׁ, וְהוּא
בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כֹּל אִדָּם מִמֶּשׁ שִׁידֵּבֵר
לִפְנֵי הַשִּׁי"ת מִתּוֹךְ לְבוֹ, נִפְתַּח לְבוֹ בְּרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, וְכַבִּיכּוֹל הוּא אוֹמֵר אֶת אֵלּוֹ
הַדִּיבּוּרִים בְּשִׁלְחוֹתוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ, שֶׁאֵלּוֹ
הֵם דְּבָרָיו ית' מִמֶּשׁ.**

כי הקב"ה אוהב כל יהודי, והוא כביכול
נכנס בתוך היהודי ומוציא מתוך פיו
דיבורים קדושים, ואלו הם דיבורי רוח
הקודש, כי נכנס בו רוח של קדושה
בזכות שהאדם 'התחיל' לדבר לפני
השי"ת.

**וְצִרִיךְ לְחַדֵּשׁ תְּמִיד, לְבַקֵּשׁ בְּכָל פְּעַם
בְּתַחֲנוּנִים וְדְבָרֵי רְצוּנִים חֲדָשִׁים. צִרִיךְ
לְדַעַת שֶׁאִסּוּר לִהְיוֹת זָקֵן בְּעֵינָיו, אִדָּם
צִרִיךְ תְּמִיד לְהִתְחַדֵּשׁ, כִּי אֲצֵל הַשִּׁי"ת
כֹּל הַמְצִיאֹת חֲדָשָׁה בְּכָל עֵת וְרֹגֵעַ, הוּא
בוֹרֵא אֶת כֹּל הָעוֹלָם מְחֻדָּשׁ בְּכָל רֹגֵעַ,
הוּא מַחִיָּה כֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּהִתְחַדְּשׁוֹת.
וְכֹמוֹ כֵּן צִרִיךְ לְהִתְחַדֵּשׁ תְּמִיד בְּדַבְּרֵי
תַּחֲנוּנִים חֲדָשִׁים.**

מלבד מה שאדם צריך ללמוד ולהתפלל,
יש שנכנס בו רוח הקודש בלבו ומתחיל
לדבר לפניו ית' דברי רצויים חדשים,
כביכול טענות חדשות.

**וְלִזְכּוֹת לָזֶה, צִרִיךְ טְהֵרֶת הַלֵּב. וְטְהֵרֶת
הַלֵּב הוּא, עַל יְדֵי שֶׁמְתַלְּהֵב וּבּוֹעֵר לְבוֹ
לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִטְהָר הַלֵּב. כִּי
נִגְדַּ שֶׁמְתַלְּהֵב וּבּוֹעֵר לְעֵבֶרָה אוֹ לְתַאֲוָה
רָעָה, חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁמֶּהָ נִטְמָא לְבוֹ, נִגְדַּ
זֶה צִרִיךְ שֶׁיִּתְלַהֵב וְיִבְעֵר לְבוֹ לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִטְהָר לְבוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(בְּמִדְבָּר ל"א): "כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יָבֹא בְּאֵשׁ
תַּעֲבִיבּוּ בְּאֵשׁ".**

כשאדם מתלהב לדבר לפני השי"ת
דיבורים חמים, עי"ז נשרף אש היצר
הרע בוודאי, ועי"ז נטהר לבו. כי כל דבר

אמר אויב ארדוף אשיג

ישוב הדעת הוא ההכנה לכל הישועות; לא להבהל, לא
להתבלבל ולא לטעות. והעצה הפשוטה לשוב הדעת היא
אמונה, כמו שכתב רבינו בספר המידות (אמונה ח"ב, טו):
עַל יְדֵי אֱמוּנָה נִתְיַשֵּׁב הַדַּעַת - כשיש לאדם אמונה, נרגע
השכל. כי אם הוא יודע שהכל בא מאת השי"ת, ממילא הוא
לא נבהל ולא מפחד משום דבר שבעולם.

ומהבעש"ט מובא על הפסוק אמר אויב ארדוף אשיג
אחלק (שמות טו, ט), שיש בו חמש אלפין, מרמו לאלופו של
עולם (תולדות יעקב יוסף וישב) - שכאשר אחד מבקש להטיל
פחד בזולתו באופן של ארדוף אשיג וכדומה, ידע שהכל בא
מאלופו של עולם, ובלא השי"ת לא יוכל לעשות מאומה.
**וְעַצֵּם הַדָּבָר שֶׁאֵתָּה יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל בָּא רַק מֵאֵת ה', עִי"ז
לֵבָד הוּא לֹא יוֹכֵל לְהִרְעֵךְ, כִּי עִי"ז נִמְתָּק הַדִּין מִיָּד, אֵךְ
כִּשְׁהָאִדָּם מִפְּחַד מְוֹלָתוֹ, שֶׁנִּדְמָה לוֹ שִׁישׁ לוֹ רִשּׁוֹת לַעֲשׂוֹת
בְּלֹא רְצוֹן ה', אוֹ יֵשׁ לוֹ מִמָּה לִּפְחַד. וְכִשְׁיָדַע שֶׁהוּא מֵאֵת
ה' - אֵין לוֹ מִמָּה לִּפְחַד כָּלֵל וְכָלֵל.**

ובידידי הוי עובדא, היה לי פעם פחד מדבר מסויים שהטריד
אותי, והנה אינה ה' לידי ספר אחד, בו מלוקטים ענינים
מספר חובות הלבבות, פתחתי אותו ומיד נראה לעיני קטע
מענין פחד (שער אהבת ה' פ"ו): מעשה בחסיד אחד (כמובן
בחסיד מלפני כאלף שנה) שנקלע ליער עבות. לפתע הופיע
אריה לקראתו וניצל. לאחר מכן שאלוהו כיצד לא פחד
מפני הארי, ענה: **בוש אני מבורא לירא מוולתו...** כי כאשר
יבא לעולם העליון, יראו לו שפיחד מהשי"ת ומארי, והלא
בושה וכלימה תכסה פניו, כי בדרך כלל הוא עסוק לפעול
בעצמו יראת ה', ואם תהיה לו יראה גם מן הארי איזה פנים
תהיה ליראתו את ה'. ואכן על ידי מה שלא נתיירא מפני
הארי מזה עצמו באה לו הצלתו, ואילו היה מתיירא מפני
הארי לא היה ניצל.

וזהו כלל גדול, כאשר נופל לאדם, יאמין בה'. **וְעַצֵּם
הָאֱמוּנָה בְּהַשִּׁי"ת - זֶה עֲצָמוֹ מִמְתִּיק אֶת הַדִּין, כִּי עִי"ז מִה
בָּאָה לוֹ לֵאדָם הִירָאָה חִיצוֹנָה, לִפִּי שֶׁהִסִּיךְ דַּעַתוֹ מִהַשִּׁי"ת,
וְכֹאשֶׁר עִי"ז הִירָאָה הַחִיצוֹנָה הוּא נִכְנָס לְאֱמוּנָה - זֶה עֲצָמוֹ
מִמְתִּיק אֶת הַדִּינִים, וּמִמִּילָא יִסּוּר מִמֶּנּוּ הַפְּחַד לְגַמְרֵי (עִי"ן
ליקוטי מוהר"ן טוה טו אות ב).**

(אוסף אמרים מידות - פרקי אבות פרק ראשון)

הים ראה ויגוס

אי' במדרש (רבה וישב ו) **הֵימָּה רָאָה וַיִּגּוֹס', מִה רָאָה הֵימָּה, רָאָה
'וִיגֹס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה' - רָאָה אֶת הַתְּגַבְּרוֹתוֹ הָעֲצוּמָה שֶׁל יוֹסֵף
עַל הַיָּצֵר וְהַכְנַעְתּוֹ הַשְּׁלֵמָה.**

ועלינו לדעת שבאותה שעה של התגברותו של יוסף
והכנעתו את הקליפה הנוראה, התרחשה אז התגברות היצר
של כל הבריאה, ואיתא, שמכיון שיוסף היה אדם גדול עד
מאוד, ואילו היה נכשל ח"ו, היתה כל הבריאה מקבלת מכה
עצומה כזאת כמו המכה שקיבלה הבריאה על ידי חטא עץ
הדעת. כי קודם חטא עץ הדעת היה עולם העשייה גדול
בארבעה מדרגות מעולם היצירה שהוא עולם המלאכים,
ובעת חטא עץ הדעת נפלה הבריאה כולה אצל הקליפות,
ואילו היה יוסף נכשל ח"ו, היה העולם נופל בנפילה עצומה
ואיומה מאד ללא תקומה ח"ו, ולכן התגברות היצר באותה
שעה היתה גדולה עצומה ונוראה שכל העולם נודעוץ, ועל
זה אמרו חז"ל שהים סוף נקרע כשראה את את ה'ויגס ויצא
החוצה', היינו את ההתגברות הקדושה הנוראה ההיא.

(אוסף אמרים תורה - מאמר רביעי)

התיקון המועיל

תחיית המתים

גמרא ערוכה היא במסכת תמיד (לב ע"ב) שאלכסנדר מוקדון שאל לחכמי ישראל "מה יעביד איניש ויחיה" - מה יעשה אדם ויחיה? והשיבו לו חכמי ישראל: "ימית את עצמו".

והדבר אומר דרשני, הרי הוא שואל אותם "מה יעביד איניש ויחיה" דהיינו מה יעשה האדם כדי לחיות, והם השיבו לו שימית את עצמו שהוא היפך הגמור מחיים. והנה רש"י הקדוש מפרש הכוונה שישפיל את עצמו, אמנם שאר הראשונים מפרשים הכוונה "ימית תאוותיו" זהו "ימית את עצמו", כי בעת שהאדם עומד בנסיון הוא ממש כמו שהורג את עצמו! ואכן כאשר האדם ממית את עצמו שלא לעבור את פי ה' ולא לעבוד עבודה זרה שזהו 'סתם מיתה' - זהו חיים אמתיים! חיים נצחיים! זהו עולם הבא! זהו תחיית המתים! העמידה בנסיון הוא העומדת לו לאדם לעלמי עד ולנצח נצחים!

הזדמנות פז

הרי אנו נמצאים בעולם מלא בנסיונות - על האדם לדעת שכאשר בא לפניו נסיון הוא עת רצון, עת רצון ממשי! השי"ת הוא יודע כמה גיהנום מגיע לו לאדם כפי רוע מעשיו שנכשל ה"י, ולכן מגודל רחמנותו הוא מזמין לפני האדם נסיון ומתחנן לפניו: "התאכזר על עצמך והתגבר על הנסיון! ועל ידי כך אתה חוסך לעצמך גיהנום!".

כי זאת עלינו לדעת ולחדד אצלנו - העתיד מתקן את העבר! כל עצימת עינים מראות ברע מתקנת את העבר!

תיקון בכל עת ורגע

וכמו כן לגבי מחשבות וזרות, הרי לא יתכן שלא יכנס במחשבתו של אדם שום מחשבות זרות, אך האדם צריך להיות וריו בנפשו להמליך את הבורא ב"ה על ידי סילוק המחשבה זרה, ואפילו אם האדם לא היה וריו בנפשו והמשיך בעצמו את המחשבה, אך תיכף כאשר תופס את עצמו שלא עשה כראוי, עליו לעצור מיד ולחשוב: 'הרי הרבונו של עולם אינו חפץ שאחשוב מחשבה כזו, הנה אנכי הולך להמליכו ע"י שלא אחשוב מחשבה זו', ועל ידי זה מתקנים מכשולות של העבר!

יעדער נסיון פארערעכט א פריערדיגע נסיון! [כל עמידה בנסיון מתקנת נפילה בנסיון קודם] ולפעמים יש שהנסיון בוער כל כך, שעל ידי ההתגברות עליו מוחליו לו על כל עוונותיו!

אנשים מחפשים תיקונים מסוף העולם, ובוודאי שיש להאמין שכל התיקונים שמקובל בכלל ישראל הם קודש קדשים, אמנם התיקון

המועיל ביותר הלא הוא 'תשובת המשקל' - העתיד מתקן את העבר, וכפי שאמרו חז"ל בגמרא (קידושין לט ע"ב) "ישב אדם ולא עבר עבירה נחשב לו כאילו עשה מצוה, והוא שבא דבר עבירה לידו".

האזיר של העולם בומנינו הוא כל כך 'מסומם' [פאר'סם'ט] שתמיד הוא מצב של 'בא דבר עבירה לידו' רחמנא ליצלן! אך בזה גופא יכולים להרויח רבות! היום יש אפשרות להמליך את השי"ת בכל עת ורגע! יש אפשרות לעשות נחת רוח להשי"ת תמיד ע"י 'תנו עוז לאלקים'!

עליך עומד העולם

אויף וועמען שטייט דער וועלט? אויף דאס ביסל איידילקייט וואס איז דא ביי אידן! [על ידי מה מתקיים העולם? על העדינות שיש בכלל

השי"ת יודע כמה גיהנום מגיע לאדם כפי רוע מעשיו ה"י, ולכן מגודל רחמנותו הוא מזמין לאדם נסיון ומתחנן לפניו: "התגבר! וחוסך לעצמך גיהנום!"

ישראל!], כמאמר הכתוב (ירמיה לג, כ"ה) "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת", וזה עולה על תורה ועל קדושה, ובווהר הקדוש אמרו על זה "וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל דְּנִסְיָי בְּרִית וְקִבְלִי לִיה אֵית לֹן חוּלְקָא בְּעֻלְמָא דְּאֵתִי, וְלֹא עוֹד אֱלָא בְּגִין קִדְּ אֶקְרִין צִדִּיקִים]. מִכָּאן אֱוִלִּיפְנָא כָּל מָאן דְּנִסְיָי הָאֵי בְּרִית דְּעֻלְמָא אֶתְקִים עָלֵיהּ, אֶקְרִי צִדִּיק", העולם מתקיים על אלו שהם שמורים [די וואס זענען אפגעהיטן]!

והוא על ידי כל נקודה ונקודה - יעדע נקודה'לע - ואף אם האדם נראה כמו שנראה, ידע נאמנה שעל חלקי הטוב שיש בו, עליהם קיים העולם! אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת".

קשר בל ינתק

השי"ת הרי כרת ברית עם כלל ישראל כמה פעמים, לפני קבלת התורה כתיב (שמות כד, ח'), "הנה דם הברית"; בערבות מואב; בהר גריזים והר עיבל; וברית הוא קשר עולמי! כי למעשה הקשר הלז עם כלל ישראל כבר התחיל אצל האבות הקדושים, ומובא על מאמר חז"ל (מסכת שמחות פ"א, יד) "אין קורין אבות אלא לשלשה",

כי הברית שכרת השי"ת עם אברהם עם יצחק ועם יעקב הוא 'ברית עולם' עמהם ועם "כל זרע יעקב", בזה הם עשו קשר עם כל יהודי בנפרד, שמלבד הקשר שיש לכל יהודי כשלעצמו עם השי"ת, יש לו גם הקשר הזה שאברהם יצחק ויעקב קישרו אותו להשי"ת בברית עולם!

ממילא אפילו אם האדם התקלקל כמו שהתקלקל, אם רק ירצה ויחפוץ להינצל ולעשות את שביטלו - כמה שיכול אפילו משהו - בזה הוא מעורר מחדש את הקשר של אברהם יצחק ויעקב, 'נחלת אבות' 'נחלת יעקב'.

הרוצה בתשובה

אנו מברכים בתפילה ברכת "הרוצה בתשובה" - וצריך להתבונן בזה ולדעת שאכן השי"ת רוצה בתשובה, הוא חפץ שבני ישראל יחזרו בתשובה, וזה עולה על כל אחד ואחד מישראל! אפילו הגרוע שבגרועים! אף הוא השי"ת רוצה בתשובתו!

רביה"ק לימד אותנו שאפילו אם האדם רחוק מאוד מאוד, יתחיל לעשות 'טוב' אחד! ואח"כ עוד 'טוב' ושוב עוד 'טוב'! ואפילו אם הוא מרגיש שהוא נמצא בשאול תחתיות, תקנתו ותקוותו הוא לעשות עוד 'טוב' במקום המצאוי! "נאך א קרעכטץ צום אויבערשטן, נאך א מצוה, נאך א ביישטיין אין א נסיון!" [עוד אנחה להשי"ת, עוד מצוה, עוד עמידה בנסיון!].

ואף כאשר היצר הרע מנסה לדחותו באמרו: "הרי אתה כבר נמצא בתוך שיני הס"מ ומה לך לחטוף איזה מעט טוב?" אל לו לאדם להסתכל על זאת! נישט קוקן אויף דעם! האדם צריך לעשות כל שביטלו בכל מקום שהוא!

נקודות הטוב

הרי רביה"ק גילה הענין של "אמורה לאלקי בעודי" (ליקו"מ סי' רפ"ב), כאשר האדם נעמד להתפלל באים העוונות והחטאים ומבלבלים אותו, על כן עליו לדעת שעדיין יש בו איזה טוב, ואפילו הוא אינו מרגיש שיש לו עתה חלק טוב, צריך להזכיר לעצמו הטוב שהיה לו פעם, להתקשר אל הטוב ולהתפלל על ידה!

כי שום חטא ועוון אין לו רשות להפריע את האדם מלהתפלל להשי"ת! כי כאשר מתפלל הוא מתפלל עם זאת ה'ועוד מעט ואין רשע', הוא מתפלל על ידה, וא"כ אין שום חטא ועוון יכול להפריע לזה!

רביה"ק נתן חיוק מצד זה שידע הגדולה של "נצח ישראל", לכן הוא הכניס חיוק בכל יהודי ויהודי אפילו בהגרוע שבגרועים שאין גרוע אחרי! שימליך את השי"ת בכל מקום שהוא! עד שהשי"ת יהיה בעזרו שיצא לגמרי מאפילה לאורה!

צא הלחם בעמלק - מדור דור

ב"ה יום ג' לפ' ויקרא [שנת תשכ"ט לפ"ק] פעה"ק ירושלים ת"ו בב"א

ולענין מלחמת עמלק אנו רואים דבר פלא בפרשת בשלח, שבתחילת הפרשה אמר משה לישראל: "ה' ילחם לכם ואתם תחרשון" (שמות יד, יד), ואילו בסוף הפרשה במלחמת עמלק ציוה משה ליהושע "וצא הלחם בעמלק" (שם יז, ט).

התירוץ הוא, כי בתחילת הפרשה מדובר כשפרעה לחם נגד ישראל, לכן אמר משה משמו של הקב"ה: "ה' ילחם לכם", אבל עמלק שכל כוונתו היתה שלא סבל את הקידוש של שמו יתברך, את התגלות מלכות שמים כזאת בעולם, וכל כוונתו היתה נגד ה' יתברך, לכן אמר משה "צא הלחם בעמלק". כי כך צריך להיות הדרך במי שכורת ברית עם זולתו, שאחד צריך לבוא לעזר חברו במצוקתו. והשי"ת כביכול כרת ברית עם ישראל, ולכן מי שמתגרה בישראל צריך הקב"ה להלחם בו, ומי שמתגרה בהקב"ה צריכים ישראל כביכול להלחם בו, כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קל"ט, כא-כב) "הלוא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט, תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לך".

והי רצון שיהיו דורותך דורות ישרים מבורכים, עוסקים בתורה ובמצות, בונים מלכות דקדושה, מלכות לעלם ולעלמי עלמיא אמן.

... אני משתתף בשמחתך ויהי רצון שנזכה תמיד לבשר ולהיבשר בשורות טובות ישועות ונחמות.

חבירך הדורש שלומך וטובתך והצלחתך כלב ונפש חפצה

יעקב מאיר שכתער

אל כבוד ידידי חבירי יקירי האברך היקר ר'... שליט"א
מזל טוב מזל טוב על הולדת בתך 'נחמה' תחי'. הישועה של "נחמה" תחי' יחד עם פרנסה טובה וכלכלה ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב לעולם אל יחסרנו, כמ"ש בנוסח של ברכת המזון.

נעשית יותר שותף עם הקב"ה, כמ"ש חז"ל (קידושין ל ע"ב) 'שלשה שותפין הן באדם, הקב"ה ואביו ואמו'. אני מקוה שכל השותפים יהיו להם נחת מכל יוצאי חלציתם וכן יהי רצון. שמח בחלקך שזיכה אותך השי"ת במצוה הראשונה שכתוב בתורה (בראשית ט, יז) "ואתם פרו ורבו", והעיקר שיוכו להיות בני אדם בדמות אדם ובצלם אלקים, שתהיה להם דעת שידעו כי ה' הוא האלקים ואין עוד מלבדו, כי העיקר הוא הדעת, כמו שנאמר (דברים ד, לט) "וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלקים וגו' אין עוד" ועיין בסי' ז' בלק"מ ח"ב.

חתי היקר נ"י אמר לי בשבת שלפני חתונתו, שמובא בלק"ה על הפסוק (שמות ט, טז) "מלחמה לה' בעמלק מדר דר", שצריכים ללחום עם עמלק שרוצה לעקור את הדור דור. כי עיקר כוונת האדם צריך להיות למסור את האמונה הקדושה בהשי"ת ובתורתו הק' ולפרסם את שמו ית' לדורו ע"י הולדת בנים, וכן הדור הזה לדור שלאחריו, דוד לדור יביע אומר, עד סוף כל הדורות. וזה נכלל בכרית שכרת הקב"ה עם האבות הקדושים ללחום בעמלק ולהכניעו (זה קצת שייך לסי' נ"ח בלק"מ). נמצא כל מי שמתחתן ומוליד דורות, עי"ז לוחם נגד עמלק השונא את המלכות דקדושה.

סיפורים ולקחיהם
מאת מו"ר שליט"א

נפשות
חסידי

ניצוץ קודש ממאמרי
ומכתבי מורינו שליט"א

ניצוץ
אחד!

כחה של
תפילה

הסיבה
שעל ידה
מגיעה
הישועה
היא
ההסתרה
מהשי"ת
למען
הבחירה

עם גדול אחד ועשה השידוך. עם כל זה, אף שהסכים לשידוך, היה עומד בכל יום ומתפלל ומבקש ומתחנן לפני ה' יתברך, שיעזור לו שתתרחצ לבקשתו ולא תלך בפאה נכרית. ואף שלא שב ודבר עמה מאום על זה, פתאום, באמצע, בין התנאים והחתונה, שלחה לו מעצמה ידיעה שהחליטה שלא ללבוש פאה נכרית...

וראיתי מזה שהצליח דייקא ע"י שלא הלך בדרך הריסה ודחיקת השעה, כי אם ע"י שלא עזב השתוקקותו על זה, והרבה בתפילה ותחנונים, כאשר סיפר לי בעצמו שהיה מתפלל על זה, עד שזכה לזה על ידי תפילתו, אשרי לו.

רבי יעקב תפילינסקי ע"ה [נלב"ע ט"ז שבט תשל"א], בן אחותי מרת רבקה ע"ה, המתין זמן רב מאוד לזש"ק, בשנת תשכ"ט נסע עם זוגתו להתפלל על ציון רביה"ק באומן, ולתקופת השנה, כשכבר עברו שמונה שנים מנשואיהם זכו ונולדה להם למזל-טוב בתם שתחי, והיה מזה קידוש השם גדול, ונתפרסם שם רביה"ק.

והנה קודם שנעשה חתן עם זוגתו, בתו של הרה"ח רבי יונה לעבל זצ"ל, [זה היה אחר הסתלקותו של ר' יונה שנלב"ע בשנת תשכ"א], ואני הייתי השדכן, והיא רצתה דווקא ללכת ב"שייטל", פאה נכרית, והוא לא הסכים לזה, ונתייעץ